

Šalc zaļais mežs

C G
Šalc zaļais mezš, kur lakstīgalas dzied,

Un birstalās vēl vijolītes zied.

||: Tik tumšās egles skumji galvas glauž:

Par senām jaunīb's die-nam vinas pauž. ::||

C G
No dzidrā ūdens maiņas stirnas dzer.

Dzequze kuko, zakīts ausis ver:

II: Jau mednieks nāk, kas zin, varbūt šodien

Tam nomiņt būs – Vīnš aši krūmos liet.

C G
Bet jaunība tik sen aiz kalniem iau

Šai dzīvē mums vairs īstas laimes nav.

II: Bet zalais možs, kur laktāgala dzīvība?

II. Bet zalais mežs, kur lakstīgala dzier

II. Bet zalais mežs, kur lakstīgala dzier

II. Bet zalais mežs, kur lakstīgala dzier

||. Bet zāļas mēzs, kuri lākstīgādā dzied, G C

Tas jaunībai kā sap-nis garām ie